دا ته د کومو غرونو شور يې

۱۳۸۴ل (۲۰۰۵م) کال د

د کتاب نوم : دا ته د کومو غرونو شور يې

د کتاب موضوع: شعر

د کتاب لیکونکی: عبدالمالک بېکسیار

کال : ۱۳۸۴ل (۲۰۰۵م) کال د چاپ

خپرندوی: د هیلي مجلي اداره

کمپوز/ډیزاین : ایشیا سافټ [illegible]

Ketabton.com

کمپوزوونکی : بارکوال میاخېل

کمپوزوونکی : بارکوال میاخېل

دانتیر نیټ په مخ ترتیب او ډیزاین کوونکي : سمسور حبيبي

(c) ketabton.com: The Digital Library

جزاک الله څه خوند

د دې پورې غرو تر شا کلا - جزاک الله څه خوند

لر بر چې کېدله او د کړو ساز چې خور ستوري
خوند د سپوږمۍ غېږ کې بېگا کلا - جزاک الله څه

گل گل شنه يې په گوټ گوټ باندې يادونه چې د يار
کلا - جزاک الله څه خوند د گل ونه شوله بيا

گونگو ، تشو ، تورو مېنو راته زړه خوړلی تل
پورته ترې غوغا کلا - جزاک الله څه خوند دا چې

سهار دا له کومې ډډې ياره پاڅېدلی يم
ليک په سترگو مې دِ تا کلا - جزاک الله څه خوند

بېکسياره ! راکوله چې جزا يار به ماته
خوند ورته وې به مې جزا ک الله جزاک الله څه.

***

دربغه چې لړ راتۀ احساس چې تا به څه کړي و ؟
غوښتی که وای لاس چې تا به څه کړي و ؟ ما درنه

راگير ژوندون مې ټول يوه عجبه معما کې
تل را سره وي دا وسواس چې تا به څه کړي و ؟

چې ما کتل ځمکې ته ستا له غوسې نه لړزېده
که در کتلي مې وای پاس چې تا به څه کړي و ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

يې که آگا چې نازدانه بچي دې د وطن مور
و ؟ غواړي خيرونه په مدراس چې تا به څه کړي

!که تا ته پته وای اشنا چې بېکسيار يې په دار
چې تا به څه کړي و ؟ هم بې گونا ، هم بې اساس

***

خاطر ته دې راغلی يم لږ ومې کړه خاطر
زړه باندې داغلی يم لږ ومې کړه خاطر په

ځيگر گيلې گيلې زړگی لرم، نينې نينې
حيران هک پک ناست غلی يم لږ ومې کړه خاطر

څه يم پر ېږده نور چې څوک يمه او څنگه يم او
بدنام يم که ښاغلی يم لږ ومې کړه خاطر

نور به نه درځم ساقي ما کړی وو قسم چې
بيا هم چې درغلی يم لږ ومې کړه خاطر

نورو ښکليو هم وار وار بللی بېکسيار يم
قسم که ورغلی يم لږ ومې کړه خاطر

***

ستا ظلمونه ستا کيسې به تا اخر شرموي دا
شرموي ټول بشريت ته د سيسې به تا اخر

(c) ketabton.com: The Digital Library

وژنه يې خو مره چې وژلای شې چې خو مره دې وس
تا اخر شرموي مرګي ته ډېرې تلوسې به

درباندې اخلي چې بې دينه بې ايمان وګڼي
به تا اخر شرموي زما ايمان دی راپسې

د خدای مخلوق درته د ماشي هو مره نه ښکاريږي
وسوسې به تا اخر شرموي د طلا ، تېلو

د مظلومانو له زړګونه را اوچتې ښېرې
درپسې به تا اخر شرموي د وخت جلاده
که يې له ما سره به يې که نه دښمن يې زما
دا غوسې به تا اخر شرموي دا پنځکې او

لکه رمه باندې د وږي لېوه پېښه شوې
وينو کاسې به تا اخر شرموي د بې ګونا

وايي ديموکراسۍ باندې به سر خورې بېکسيار خو
دغه د زهرو پتاسې به تا اخر شرموي.

***

غوښې پوټې انسانونو څه يانې، د
د ظلم دنګ، لوږ غر، د کرکې بوټې

شو حال يې خراب مدام، خو که لږ ښه
وهي لغتې به، لکه خر کوټې.

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله پند یم په کیسه کې
خوند یم په کیسه کې کله

لکه وخت اوړم را اوړم
کې بند په بند یم په کیسه

په زړه لګم لکه وږم
خولې ته قند یم په کیسه کې

میاشت خو وشوه خدای دې خیر کړي
چې پابند یم په کیسه کې

د ابۍ ځیرې لمن ته
په کیسه کې سور پیوند یم
امریکا چا وې ورانېږي؟
د مومند (1) یم په کیسه کې

د سترګو شعر کې ورک د چا
د چا بند یم په کیسه کې

شوم که له شعره لېوزګار
ارجمند یم په کیسه کې

یار خاکه د ژوند چې کښلې
کیسه کې تش کارمند یم په

بېکسیار یم د [میدان] به؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې هنرمند یم په کیسه
***

یو ائې نه ده مسله د اوښکو
اوښکو څنګه ترړم به سلسله د

زه یې که څو ایسا روم بهېږي
دا ده په خپله فیصله د اوښکو

زمانې زاهد ناحق تکفیر کړم د
زما په لاس کې وه پیاله د اوښکو

به شي ډېره ګرانه زړګیه ګرانه
سفر د عمر او جاله د اوښکو

اشنا ما په بلا وهه ما هېر کړه
لږ مې جرګې خو د ربله د اوښکو
ژړا لیدلې مې وه نه چې دا سې
باران ګله د اوښکو لکه په شړک

چې رسېدې هر چاته خپلې رخې
اوښکو زما په برخه قواله د

تل نابېلې را روانې به وي
اسانه نه ده معامله د اوښکو

بېکسیاره ! دا غزل ختم کړه بس

بېکسیار عبدالمالک

دا ته د کومو غرونو شوریې

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه راته لیکې مقاله د اوښکو

خاندمه بېکسیار څرنګه به و
څو په لېمو مې دا مېله د اوښکو

***

سر واخله مري لکه دا نور مخلوق نه
که هنرمند وي ترې هنر واخله مري

پایم تل لکه زخم په دردونو
له زړه مې ستا د یاد پرهر واخله مري

لړ ساقي خمار د ژوند ته وګوره
لړ جنازه یې په نظر واخله مري

!ګله اشنا دې د وخت سختو کې ګیر
یې کړه یاد لړ یې خبر واخله مري لړ

څوک به په څه څوک به په څه باندې مري
بېکسیار څخه دلبر واخله مري له

***

ووایم د زړه له حاله چاته حال
زه له محاله چاته حال ووایم

په وس مې نه چې رنګ د شرم د بوال

(c) ketabton.com: The Digital Library

بند دبوا له چاته حال ووايم له

راته کتلي چې محفل کې اشنا
حال ووايم يمه بې حاله چاته

تا ته معلوم ظالم مظلوم ټول د وخت
ووايم گرانه ليکواله ! چاته حال

خوار بېکسيار داسې مدام چې کوم
ووايم ستر له سياله چاته حال

***

نشه يې نه خمار يې کړم دا ځرنگه ځواني وه
د يار يې کړم دا ځرنگه ځواني وه په مخ سي

واړه، زاړه د کلي مې د تور په غشو ولي
خپلو ته اغيار يې کړم دا ځرنگه ځواني وه چې

اوربدلې کيسې مې د ځوانۍ د خوبو ډېرې
تر عمره چې بيدار يې کړم دا ځرنگه ځواني وه

باندې اوس سرې سترگې زما ځي د نورو په هجران
وه دا داسې پامته دار يې کړم دا ځرنگه ځواني

!مالت کې بېکسياره ! رسېدم نجونو ته نه چې
دا ځرنگه ځواني وه اوس اوس چې داسې خوار يې کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

***

وخت راسره و په خبرو کې لاړ
تشو غورو کې لاړ زما او ستا په

په غلیمانو د یرغل ښکلی وخت
لاړ په تولولو د لښکرو کې

له شملو ، ړیرو یو وطن را پاتې
په بربتورو ، څڼېورو کې لاړ

په رڼا مین ما خپله ولید چې
د وخت ببرۍ یې په ښنگرو کې لاړ

بېکسیار چې روان څوک خبر نه شول
چې په سلګیو که سندرو کې لاړ

***

راځي له بر کلي نه نن مې مېلمه
زړه ته دمه راځي له بر کلي نه
ته یو رنگ انځور دی ما بلي شاړو
هره غرمه راځي له بر کلي نه
ربه همدا یې د راتګ زېری کړې
له بر کلي نه نرۍ وږمه راځي
څوک سره اخلي بیا په اوښکو مچې
نه د ویر نغمه راځي له بر کلي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خيال تخنوي مې لېونتوب ته بيا بيا
څه هنګامه راځي له بر کلي نه
مين وايي د هجر تېپې کوم څوک
ورو زمزمه راځي له بر کلي نه
پرېکړه کړې د بېکسيار د مرګ وروستۍ
مکالمه راځي له بر کلي نه

***

کې مروره رانه په وينښه نه راځي په خوب
وايي مې زړه راځي په خوب کې مروره رانه

دلته، هلته لارې نيسي رقيب بې ځايه ورته
پاس په لېمه راځي په خوب کې مروره رانه

په ژوندوني هم را ونه کتل بره يې کله
مړه مړه کاته راځي په خوب کې مروره رانه

په پلار، نيکه، په غور نيکه قسم چې وخوړ اوس يې
رانه اوس به نو څه راځي په خوب کې مروره

شک به کاوه ما بېکسيار په يار خو وشه دا ځل
کې مروره رانه کړې يې خوله راځي په خوب

له بېرته تګ نه يې خبر ځان سره پت و ژاړم
په خوب کې مروره رانه لکه د غله راځي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

جوړوي خبر بې نه راځي تش یاد بې مسلې
په ګونګه ژبه شور فریاد یې مسلې جوړوي

چې څوک باندې پوه ژوندون د ګلو یوه څانګه ده
د اوږده لنډ دغه معیاد یې مسلې جوړوي

کړ چې هر څه هر څه کړه لږ په تول زړه ته مې سر لوڅ
دا سې د مینې اعتیاد یې مسلې جوړوي

د ټولې میکدې قاید به وې خوره شراب خیام
جوړوي خو دا یې هم وې از د یاد یې مسلې

مینه له مخې بېکسیاره ! ده ساده خبره
جوړوي مانا یې سخته ده بنیاد یې مسلې

***

غېږ کې حیا ورتلله یار یې په اوږه واخیست لاړ
شاعر ولید چنار یې په اوږه واخیست لاړ ما یو

هیڅ صبر مې څومره که ساقي ته پښه نیولی شو
یوه شېبه تر مخ خمار یې په اوږه واخیست لاړ

چا وژلی پخوا پل پسې واخله هلته کوز به
هغه ټوپک چې د اغیار یې په اوږه واخیست لاړ

لېونی مې ولید خوښ خندان شوم زه هلته ناست یو
لاړ هوښیار چې کوت مې ژوندون بار یې په اوږه واخیست

دا ته د کومو غرونو شور یې		بېکسیار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

! څوک نا اشنا به بېکسیاره ستا په مرګ ولیکي
په اوږه وا خیست لاړ چې د منزل ګرد او غبار یې

وم که د هجر په تیارو کې روان ړوند خو نه وم
ولیده بهار یې په اوږه وا خیست لاړ خزان مې

***

پسې اخلمه پل پرې پل په پل مې کړې خطا یار
چا وې چې یمه وار خطا یار پسې اخلمه پل

مست د چا د سترګو په جام ستا میخانه کې ساقي
په دغه رنځ اخته کړم تا یار پسې اخلمه پل

د پاک الله یو داد دی په چا - چا به شي عشق خو
پل ماته چې پاک رب را عطا یار پسې اخلمه

زما خویونو سره نشته کار، نه او سم خیال کې
مالتها یار پسې اخلمه پل ګرځم په مینسک ، ماسکو ،

نور ایسار بېږم نه ناصحه ! بېکسیار روان یم
خبرې بېرته ستا یار پسې اخلمه پل دا ستا
***

کړم د زندګۍ غمونه وا ړه لکه توت را ټول
خپلې هستۍ ته د ژوندون نور چاڼ ثبوت را ټول کړم

په باغ او زه یم مالیار اشنا مېلمه وي د زړګي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله انار، کله انگور، کله شاتوت را ټول کړم

مړي ژوند به دا یوه خوله خندا ځنګه ساتم په
ټول کړم له تابوت له را یمه حیران چې ځنګه عطر

قسم په خدای دی که به څوک وي بیا زما د ټینګې
یو واری مضبوط را ټول کړم ټول پښتانه که هسې

هسې ناري دي نامراده چې وهم یې یاره
ځنګه د وختونو په سکوت را ټول کړم کاڼه به

تاریخ چې ترېنه جوړ کړم بېکسیاره ! د وطن ورک
دافغان پلونه له دمشق که له بېروت را ټول کړم.

***

کله هم لیدلې نه ده یاره یوه شپه ما
شپه د یار غېږه کې پرې مې ړده سهاره یوه

زه ځنګه به ور وړمه د ټول عمر مناجات
شماره یوه شپه لا هم چې خلاصه نه د ژوند له

یو زه ومه یو یار و سره ګډ به هره ورځ
اغیاره یوه شپه تا څه کاني را وکړلې

د ژوند هر څه به هېر شي خو هېرېږي رانه نه
ما کړې په لاره یوه شپه له یار سره چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشنا راته نن وې چې زړه مې ډېر ډک دی اشنا
.پېښه خو را وکړه بېکسیاره ! یوه شپه لږ

***

ځو مرور له دغه ښاره ځئ چې نه
ښه راغله نن له یاره ځئ چې نه ځو

محفله موږه ټولو وې ستنېږو له
ځوک به راشي خدای دپاره ځئ چې نه ځو

تود نه د جګرې اور به تر عمره داسې
یه د بر کلي سرداره ځئ چې نه ځو

پاتې چې کاروان روانېده موږ ویده
وار چې تېر دی اوس له واره ځئ چې نه ځو

ښه شي کېږي خدای وکا له تګه نه تګ
.سوچ پرې وکړه بېکسیاره ! ځئ چې نه ځو

***

چاړه شي راته وژني مې وخت تېره
د چا خبرې چې په زړه شي راته

وايي ګام په ګام مرم چې دنیا هیڅ نه
بشریت ټول په شان د مړه شي راته

شرمېدل سره خو په ټول جهان کې و

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدایه دا تور خو هم چې پړه شي راته

سوبه که مې په برخه شوه د مینې
ټول منزلونه به واړه شي راته

خوند د یار له مخه د ژوند هر څه کې
بې یاره ژوند زهر خواړه شي راته

بېلتون !چې را په زړه شي بېکسیاره
.څۀ بې مانا د ژوند کړه وړه شي راته
***

خپله کوي زما کیسې ژوندون په
دا د سیسې ژوندون په خپله کوي

شي زه نه یم دا چې وایم نن به څه
دا وسوسې ژوندون په خپله کوي

ډار ما کې نشته- د مرګي دا ویره
پسې ژوندون په خپله کوي چې را

په ما یواځې اند ښنې یې پېرزو
خپله کوي او تلوسې ژوندون په

سرونه غواړي بېکسیاره ! چا وې؟
.چې حماسې ژوندون په خپله کوي
***

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه عجبه ده محال کې مې زړه بند
زړه بند د چا سوچ کې د چا خیال کې مې

د مرمرو په مانۍ کې مې زړه تنګ
بند او د ختو په دېوال کې مې زړه

حال به څه وایمه چاته د یارۍ
بند چاته څه پته څه حال کې مې زړه

عشق ته زړه، هم یې ساړه کېږي د یار
بند څه عجب یوه جنجال کې مې زړه

بېکسیاره ! که څو اخلمه پیالې
په ثواب او په وبال کې مې زړه بند.

***

خیال کې د یار چې کله لاړ شمه
شمه کرار به ناست یم را ولاړ

همت مې یو ځل غزونې وکړي
میده میده یم ځنګه لواړ شمه

اشنا شي ناکردې را په زړه چې د
نبغ نبغ روان یم څنګه شواړ شمه

ګوره د غسې یم ما هم ژوندون ته
سمسور وطن یم ببرته شاړ شمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملنګ زه بېکسیار لکه ګرېوان د
.په بېلتانه ریتاړ ریتاړ شمه

لیدلی؟ ځان چې ګورې یار شیشه کې تا
کله ځان دې تماشه کې تا لیدلی؟

ورشي ستوري یو پر بل په نیمه شپه چې
اور د مینې پلوشه کې تا لیدلی؟

څوک مسلک غوره دی اشنا چې یې لري
ګدا کله څه پېشه کې تا لیدلی؟

غماز څه خبر چې یار د کندهار دی
تر اوسه په شه شه کې تا لیدلی؟ لا

دا چا- چا ویل زاهده دې خبرې
.په نشه کې تا لیدلی؟ بېکسیار ډوب

***

خیالونه کله جوړېږي دا نشې او زما جړ
سبا، بېګا دا تماشې او زما جړ خیالونه
لګیا دا سې ښکارې لکه چې باز په ښکار د زرکو
ګام په ګام وخت لشې لشې او زما جړ خیالونه
بوره، فلوجه، کربلا زه ورته ګورم توره
او په غزه مرې عایشې او زما جړ خیالونه
نه عجب نه ادم خان کې او سې پښتونخوا شته خو
د وخت بدلې دې نقشې او زما جړ خیالونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې دومره ځنډ مه کوه ژر یې راوړه ساقي باده
څه مې په زړه زهر پاشې او زما جړ خیالونه
را تر سترګو د براوت کې د جومات خړ طالب تل
خیالونه د وخت نخرې د فاحشې او زما جړ
ژوندون، جنون دي بېکسیاره ! په یوه قافیه
.خیالونه څه ماتوې پکې خاشې او زما جړ

***

وګرځم زه چې ستا په خیال کې لاړ شم چېرته چېرته
چېرته دې په سوال کې لاړ شم چېرته چېرته وګرځم

هره خوا ښکلا ښکلا سترګې خو تړلی نه شم
هره خوا وبال کې لاړ شم چېرته چېرته وګرځم

وګورمه نه یې کړم مثال پیدا ټوله دنیا
وګرځم سوچ چې ستا د خال کې لاړ شم چېرته چېرته

زه چې تل پیالو ته ځمه شمه له فراقه تنګ
چېرته چېرته وګرځم کله په وصال کې لاړ شم

پته د انسان که پیدا شي ما بېکسیار باندې
.حال کې لاړ شم چېرته چېرته وګرځم زه به په هر
***

مې وې هسې ښووه مې ځان ناګاره سندرې
له خواشینۍ ستا په تلو یاره سندرې مې وې

(c) ketabton.com: The Digital Library

اعدام ته بووم ستا په الزام چې وخت تړلی
کسات مې اخیسته له داره سندرې مې وې

پیغام د انکار غماز راوړی وو اشنا نه
کله راته خوب تر سهاره سندرې مې وې

شوم په هغه محل نن په ژړا - ژړا را تېر
چې پرون تلم په کومه لاره سندرې مې وې

محفل ته اشنا تللی و زه څو ورتلمه چې
خبره تېره وه له واره سندرې مې وې

بېکسیاره ! په شپه د بېلتون را ته را یاد شي
.داسې تیاره وه چې له ډاره سندرې مې وې

***

سترګې را واړوه لږ یاره مرم
مرم له تندې مرمه له خماره

زه لکه شمه په محفل کې تل
سرِمابنام نه تر سهاره مرم

و ګوري په مړو سترګو یار چې را
له مړو ایرو مرم له انګاره مرم

زما قاتل دا خپل احساس خلکه
بې غرغرې مرمه بې داره مرم

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه یم، غزل او تکه توره شپه
بې کسه بېکسیاره ! مرم څنګه.

***

یار چې خپه شي په نصیب کې به نه
چې چپه شي په نصیب کې به نه جام

ژوندون د هر ژوندي ارمان په ژوندون
شي په نصیب کې به نه چې لولپه

د یار دیدن ته مې کړی ورځ تېره
نصیب کې به نه که توره شپه شي په

د چا د حسن سمندر ته تږی
نه مړه که څپه شي په نصیب کې به

د ژوند خواږه خوند کړي چې باد یې په سر
نه چې په کپه شي په نصیب کې به

لیکه غزل بېکسیار واخیست قلم
لیک چې ټپه شي په نصیب کې به نه.

***

ستوری لکه یار ښکلی
یار لکه چنار ښکلی
نن و دې شي را پېښ شي
دا سې چې نن ښار ښکلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

وږه آينه صفا د زړه
کله وي غبار ښکلی
سيرت مين زه يې په
هر څو که نګار ښکلی
کړه يې ابتدا په عشق
ښکلی بيا به دې هر کار
څومره چې را بولم يې
نه راځي يو وار ښکلی
زار ژوند د بېکسيار ترې
يار ته انتظار ښکلی.

***

خطاباسي څنګه په چل ول مې يار
هر قدم هر پل مې يار خطاباسي

هم زه له ځانه نه خبرېږم کله
داسې لکه غل مې يار خطاباسي

څنګه په هوښيارو سترګو ځاري مې
لايعقل مې يار خطاباسي څنګه

غواړم ورنه زړه بدل د زړه کې زه
خطاباسي هسې په تسل مې يار

څو که بېکسيار يار ته ګيلې وکړم
خاندې په څه چل مې يار خطاباسي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

***

عشق کې آرام له زړه نه وباسه
وباسه ژوند گام په گام له زړه نه

څو توره بوږه دا سپ بوره وراره
پچیرا گام له زړه نه وباسه

توروي، سر سپینوي دا کیسې زړه
د ننگ و نام له زړه نه وباسه

دښمن پسې ځي چې ستا مني نه په
بیا هغه قام له زړه نه وباسه

دي اوس بېکسیاره ! هغه کلي ړنگ
.پوړۍ او بام له زړه نه وباسه
***

کله هېرې سندرې را په زړه شي
د چا خبرې را په زړه شي کله

زه کله کله خوب د وصل وینم
غورې را په زړه شي کله د یو چا

خوا ته اشنا خو کله هم رانغی
شي کله له لرې لرې را په زړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا کله کله د چا یاد مې سبځي؟
کله که اور د سرې را په زړه شي

بېکسیار کله مې زړګی په ټوپو
د غم لښکرې را په زړه شي کله.

***

ناست یم ازل ته غلي غلي ګورم
ګورم پاتې مزل ته غلي غلي

خپله مې خپل وجود په خپله دښمن
ګورم د وخت دې چل ته غلي غلي

د قافلې جرس مې روح ځوروي
د یو چا پل ته غلي غلي ګورم

شمه شوه د لیکلو راکې خلاصه
یوه غزل ته غلي غلي ګورم

د بل دا ټول وطن زما دا اوس چې
قسمت بدل ته غلي غلي ګورم

ژوند بېکسیاره! معما ده ستره
حل ته غلي غلي ګورم او زه یې.

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

هره خطا به کوي دا نه کوي
موسکا به کوي دا نه کوي يار چې

هر څه کوي خدای مه کړه نه چې کله
دا نه کوي زما رضا به کوي

چا وې ساقي ميکده وتړله
کوي هر څه رښتيا به کوي دا نه

شاعر چې څه يې په زړه وايي به يې
کوي چې خيال د چا به کوي دا نه

صوفيان مې ډېر تسپې په لاس وليدل
کوي چې لگيا ډْوا به کوي دا نه

بېکسيار هر فسق او فساد کې شريک
.چا وې چې دا به کوي دا نه کوي
***

نه هېرېږي ياره ستا د مخ کيسې
کيسې تل ډېرېږي ياره ستا د مخ

د زړه کور مې داسې ځکه شو باغ- باغ
کيسې پرې خورېږي ياره ستا د مخ

زه په خپله گونا ټينگ يمه ولاړ
منکرېږي ياره ستا د مخ کيسې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځوانۍ ورځې شپې لاړې پوپنا د
نه تېرېږي ياره ستا د مخ کيسې

چې ونيو ټول محل پرخه- پرخه يې
را ورېږي ياره ستا د مخ کيسې

ژوندون هر څه په بېکسيار ته تربل
.پکارېږي ياره ستا د مخ کيسې

***

به يم ومې بله خوښ به يم حاضر
وايمه به هيڅ نه خو ناظر به يم

مه مې ورانوه د زمانې باده
يو چا د پس منظر به يم نښه د

عمر تېر نه پته نه درک د يار
انځر به يم زه په تمه ګل ته د

ټول وجود مې جوړ روغ الوتی نه شم
يم ښايي لګېدلی په وزر به

ښه پوهېږم نه راځي په ژوند اشنا
يم زه ورته تر مرګه منتظر به

ښکلی راته ډېر ګوري محفل کې چې
زه هم د يو چا متناظر به يم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځله یم خوښ په تغافل د یار سل
شو یې که را پام خوښ یو په زربه یم

څه چې زمانه وایي وایي دې هر
هر څه به یم خدا یږو که مضر به یم

یمه زه اشنا هماغه بېکسیار
.تاته غورځېدلی له نظر به یم

***

وخت غورځنگ سره جنگ ژوند څپو سره په جنگ د
جانانه کله شي تر عمره عمره جنگ سره جنگ

دی خو ما بل څه پکې ونه لوستل چا وې تاریخ
جنگ بس نن له روس، نن امریکې، نن له پرنگ سره

خوب رانه ولوټي له سترگو د چا یاد د سترگو
چې پالنگ سره جنگ اړخ په اړخ اوړم لکه وي مې

هغه د ستر، د پردې حیا وختونه لاړل
اخیستی نوم او ننگ سره جنگ هر یو وگړي را

دیموکراسي راغله حقوق شول د قومونو تامین
له یوه قام، یوې ژبې او فرهنگ سره جنگ خو
ورنه نه چې د خیر په پلمه لوټی یې دیدن دی
په پورې وره کې څوک نیازبینه چا ملنگ سره جنگ

(c) ketabton.com: The Digital Library

او نصیبونه مغول حالات مغول، خلک مغول
څوک به خوشال شي بیا به وکړي کوم اورنګ سره جنګ

بېکسیاره ! هر نومورکي ته په غېږنه ورځو مورِ
جنګ د وخت زمري مو کړ ګیدړ اوس مو پلنګ سره.

***

په مخه راغله خو پردې یې غمازي کوله
ادې یې غمازي کوله د کشرۍ خور پرځای

له بې وعدې جانانه ځار شم اوس یې هر وخت ګورم
پخوا کړې وعدې یې غمازي کوله ښکاري.

***

کاږي نور ورځم کوم یار ته منت چې چاړه را
ژوندون ته څه مې ضرورت چې چاړه را کاږي نور
لوېدیزه انسان ومې نه موند راغلم ختیز ته تر
له انسانیته مې نفرت چې چاړه را کاږي نور
څو به وخت ایستلې توره سرته ولاړ؟ راته تر
نور دربغه چې وکړي دا همت چې چاړه را کاږي
خیال خو مې نه شي چې به یار له قصده نه مې وژني
چاړه را کاږي نور که دا سې وي هم له غفلت چې
ورشه ریباره یار ته و رسوه دغه پیغام
الفت چې چاړه را کاږي نور تېر یې له مینې له
په واښونو رانه لرې یار سره مې نور څه؟
په دې نیت چې چاړه را کاږي نور ورځم یو اځې

دا ته د کومو غرونو شور یې بېکسیار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما بېکسيار خون ور بخښلی او س رقيب که نر شي
.يو څه وکړي جرئت چې چاړه را کاږي نو ر او

***

يمه چا ويل چې ساز د زمانې
زه د زړه اواز د زمانې يمه

هر څوک زما پل کله وهلای شي؟
انداز د زمانې يمه زه چې په

نه مې شته سکون لکه د سيوري هيڅ
يمه خوځم اهتزار د زمانې

ځير شه راته شد مد مې ټول ولوله
يمه پام کوه چې راز د زمانې

!بولي مې غزل د بېکسيار خلک
.يمه اصل کې زه ناز د زمانې

***

د خيال يوه څپه راشي د باد يوه څپه شي
غرفېدلو چې را ياد يوه څپه شي موږ دواړه

د مينې سمندر چې کړي د هجر سيلۍ لاندې
ته يوه و رسي برباد يوه څپه شي منزل

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپلاوونو وران کړی دا وطن خو دی بې شمېره
حیران یمه چې ولې قلمداد یوه څپه شي؟

اوښانو بوی چې راوړي د مېږو ، د کیږدیو ، د
را پېښه دا سې کله به د باد یوه څپه شي

چې میني بېکسیاره ! کډې وکړي له زړونو نه
شي مېشته شي پکې کرکې او اضداد یوه څپه.

***

کله په هېر باندې خمار ماتوم
ماتوم کله په تېر باندې خمار

په بام مې تنده اشنا نه سرېږي
ماتوم په لږ و ډېر باندې خمار

هغه کوڅه اوس له مودو نه شاړه
ماتوم په تېر و بېر باندې خمار

زه شاعر نه یمه ملګرو هسې
ماتوم وخت ناوخت شعر باندې خمار

بېکسیار پوه یم چې اشنا نه راځي
ماتوم د ورځو شمېر باندې خمار.

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اغزو دور دی د گل کیسه څوک کله اوري؟
کارغان مېشت د بلبل کیسه څوک کله اوري؟ باغ کې

چا په خونړو لارو د میني وي مزل چې د
د پړاوونو د منزل کیسه څوک کله اوري؟

وطن خرڅوي یا به قاتل یې، یا به غل یا به
بغیر له دوی نه د چا بل کیسه څوک کله اوري؟

هماغه وربانديې بیا حاکمان چا چې وران کړی
اوس د کنډر- کنډر کابل کیسه څوک کله اوري؟

جنجړ وېښتو او شنو سترگو وطن ټول ونیو زېړو
اوري؟ د تور اوربل او د کاکل کیسه څوک کله
ځانځاني دومره چې یو بې له ځانه ټول پردي شول
خپل کیسه څوک کله اوري؟ د دوست، اشنا د یار او

د تورې بوږې، د براوت هنگامې داسې تودې
او گومل کیسه څوک کله اوري؟ چې د ژورې

شولې اوس بېکسیاره ! یارانې د ناستې ملاستې
.اوس د مړوند او د منگول کیسه څوک کله اوري؟

***

ناوخته شو پیاله چای به کراره وڅښم وخت خو
وڅښم بیا به سگریټ یو نیم پسې کولا په لاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوښکې به خدا یزده چې ترڅو درځم څو واره وځښنم
خدای کوله یاره وځښنم د شونډو جام به دې که.

***

کړه شاعري څه به کړم د زړه خبره و مې نه
اشنا محفل ته چې راته خبره و مې نه کړه

ورته ډېرې زارۍ په سترګو سترګو کې مې وکړې
خو یار ته مخامخ په خوله خبره و مې نه کړه

اوښکې، ژړاوې مې جونګړه تالا پربېږده سلګۍ،
چې راز د مینې مې ساته خبره و مې نه کړه

خو د وخت د نظر سرو غرمو کې عمر کړ تېر ما
کړه چا وې د سترګو د باڼه خبره و مې نه

خوله مې را جوړه کړله څو ځلې چې ویې وایم
خبره و مې نه کړه اوښکه مې راغله تر لېمه

زړه وې چې وکړه بېکسیاره ! ورته ټوله کیسه
مې کاته خبره و مې نه کړه د یار حیا ته.

***

نه لرم نغمه نغمه به یم رباب به یم خو شور
د ستړي ستړي ژوند یو باب به یم خو شور نه لرم

دا ته د کومو غرونو شوریې بېکسیار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

جرسه، بې منزله روان زه يو کاروان يم بې
ځم لکه عمر په شتاب به يم خو شور نه لرم

را وينبوم هره ورځ ټوله دنيا لکه لمرڅرک
لرم و دې شي زه کوم انقلاب به يم خو شور نه

اوس اوس زړه شين، خوا سره ډوب يم سمندر کې د وخت
سيلاب به يم خو شور نه لرم له دنګو غرو را کوز

لګيا نه څه واعظ يم نه زاهد چې به په زور، زور
عشق کې په زړه کباب کباب به يم خو شور نه لرم
غرېږي څنګه؟ د زمانې آهنګ چې زېر و بم
زه يې بې شکه څه اسباب به يم خو شور نه لرم

يوه خوا ، بل خوا سا را کاږم ګرځم را ګرځمه
ضرور ژوندیو کې حساب به يم خو شور نه لرم

ده ليکلي بېکسيار به يم په تورو شپو کې تيک
لرم پنډ د غزلو يو کتاب به يم خو شور نه.

***

هرڅه هرڅه بېرته هسې کله کېږي
کېږي د بوډا ځواني له وسې کله

د يار خياله خيال ته مه راځه منت کړم
کېږي يارانه د بوالهوسې کله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

عجیبه یو احساس دی څه اشنا اشنا هوا

هوا د بخت لاس کې مې لاس دی څه اشنا اشنا

اشنا راشه له ځانه سره راوله څواني
هوا همدا مې التماس دی څه اشنا اشنا

خویونه لړ پردي دي اور، گودر، منگی اشنا
اشنا هوا اشنا د یار لباس دی څه اشنا

انځور د تېر پرون کړي درته مخې ته ناڅاپ
څه اشنا اشنا هوا بې شک ژوند ستر عکاس دی

د کلي په لوی ډاگ کې زه ماشوم یم په ډې بوخت
خیال که وسواس دی څه اشنا اشنا هوا دا خوب،
شا هر څه هسې په ځای دی د کلو- کلو تر
ویاله لاندې، غر پاس دی څه اشنا اشنا هوا

بیا شوم را ژوندی که اوسه پورې مړ وم بېرته
دا ټول د یار تماس دی څه اشنا اشنا هوا

بېکسیاره ! پکې نښې دې د پل ضرور به
.هوا دا سند دی، که مدراس دی څه اشنا اشنا
***

ته له پورته زه له ښکته یم راغلی
راغلی د بدبختو له ماتله یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

راتګ هم هسې څه مفته نه وو دلته
.ستا د دوا له برکته یم راغلی

***

(خدایه زغم کړه را په برخه)
هوس کم کړه را په برخه
نه یم ډېر نه غواړم حریص
یو صنم کړه را په برخه
چې تر عرشه پورې رسي"
"کړه را په برخه یو قدم
ربه یار ته چې ور مخ شم
هغه دم کړه را په برخه
!سو ځه جانانه یا مې مه
یا ملهم کړه را په برخه
چې زرګونه ښادۍ ارزي
په برخه دا سې غم کړه را
!یه د پاک الله رسوله
خپل حرم کړه را په برخه
ستایم ستا ښکلا به باندې
مات قلم کړه را په برخه
ربه تش جانان نه غواړم
برخه جنت هم کړه را په
ستا رضا چې پکې نغښتې
هر الم کړه را په برخه
ده پر هغه دنیا چې تل

(c) ketabton.com: The Digital Library

هر پرتم کړه را په برخه
دښمن ستا چې ترې وېرېږي
برخه دا سې برم کړه را په
د ایمان څراغ مې بل کړه
ژوند تورتم کړه را په برخه
غوارم زړه مین درڅخه
لېمه نم کړه را په برخه
گوناگار یم، گوناگار یم
برخه خپل کرم کړه را په
دیدنونه چې بې تو له
د یار چم کړه را په برخه
وهلم په هجران که جل
ته زمزم کړه را په برخه
خلک وا یي بې رقم یم
برخه څه رقم کړه را په
ربه زړه کې راته وېره
د عدم کړه را په برخه
شم زه به ساز د زمانې
زیر و بم کړه را په برخه
ټول وطن مې درخانۍ ده
برخه یو ادم کړه را په
چې یې ستا په نامه ورکړم
زر درهم کړه را په برخه.

***

لوی لاس نینې نینې کړمه د وخت په تبۍ یار په

دا ته د کومو غرونو شوریې بېکسیار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

تبې زه خپل احساس نينې نينې کړمه د وخت په

خيال کې راغلی يا راځي يا بېرته ځي ځوک اشنا
کړمه د وخت په تبې بلا وسواس نينې نينې

ساقي څوک بولي، څوک شړي د ميخانې له غولی
نينې نينې کړمه د وخت په تبې دې ټيټ و پاس

سړيتوب خلک ظاهر چې گوري، حد چې نن د ښه
تاکې لباس نينې نينې کړمه د وخت په تبې

لغړ چې گورم وطن لغړ، گلشن لغړ، هر تن
فقر و افلاس نينې نينې کړمه د وخت په تبې

بېکسياره ! سره پټه کې يو يار او اغيار چې
.تبې دغه تماس نينې نينې کړمه د وخت په

***

نه ورځم په مخ د لېونتوب کيسه اوږده ده
دی او د خوب کيسه اوږده ده ژوند يو هسې خوب

پيڅکه د څادر خيشته تمام عمر مې ياده
باران، اوښکې څڅوب کيسه اوږده ده تالندې،

سندره غچ مې له غليم څخه د ژوند د نن
عشق کې مې د ماتې او د سوب کيسه اوږده ده

باندې يې ويشتی يار ته يادوم هسې چې زړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وخت لنډ دی د زخم د پړسوب کیسه اوږده ده

اشنا چې شپه را څخه لاړه نور مې پوښته مه
نن درته د کوتې کړم د ژوب کیسه اوږده ده

بېکسیاره ! بس چې وږیو ته ډوډۍ خو دربغه
ده نوره د خواهش او د خړوب کیسه اوږده.

***

کارغه ونیو باغ د ګلو ستر مات شو
ستر مات شو په چمن کې د بلبلو

چې د لمر د شغلو لاره ورته نه وه
شو په وطن د هغو ښکلو ستر مات

دیوسي، دیموکراسي شول سره غاړه
د بلا - بلا ښاغلو ستر مات شو

تمیز شو پکې ورک د پردو خپلو چې
د پردو او هم د خپلو ستر مات شو

شاعري دې افسانه شوه !بېکسیاره
د پټ- پټ غزل لیکلو ستر مات شو.

***

خیال کې راغلې تر نظره شوې را شنه په زړګي په

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړګي راته دې وکړه څه خبره شوې را شنه په

هلته يو ښکلی په مخ راغی څه يې تاته ورته
را شنه په زړګي راته را ياده نابېره شوې

درخانۍ دغه دې ښېشکه چې پښتو وکړله
شوې را شنه په زړګي يو ځلې راغلې تر آخره

محبوبې ښکاري چې کلونه د روژې مې ختم
د اختره شوې را شنه په زړګي چې سم له مياشتې

د بېکسيار د زړه دنيا وه له مودو نه شاړه
ورته راغلې بختوره شوې را شنه په زړګي ته.

***

جامه ور ونه رسېدو محفل ته ورغلو تر
د کبرجن ساقي تر پامه ور ونه رسېدو

تږله ورځ مزل مو وکړ په لمرخاته ور روان
خو په وعده تر خړ ماښامه ور ونه رسېدو

سترې سترې تر درشله د يار منډې مو وکړې
مرحلې راغلې تر انجامه ور ونه رسېدو

روڼ اندي خلک مو په هر کلام کې لکه افغان
په رښتيانو تر مظلوم قامه ور ونه رسېدو

(c) ketabton.com: The Digital Library

مو د مینې پټ پټوني وو چې وخت سره ښېل لا
رسېدو تر سپوږمۍ، ستورو او تر بامه ور ونه

ښه په غږ، ځوږ را ټول، روان شوو له ډولونو سره
.مرامه ور ونه رسېدو خو بېکسیاره ! تر

***

څه یې تپوس کړې دا کیسه اوږده ده
ویر پرې اوس کړې دا کیسه اوږده ده ته

خورد له خرواره ته خبر ورنه، نه
افسوس کړې دا کیسه اوږده ده -افسوس

دا چې بلا - بلا پېږۍ تېرې شوې
کړې دا کیسه اوږده ده ننګ په ناموس

شل به یې کړې اشنا ګومان مې نه شي
دا کیسه اوږده ده که یې پنځوس کړې

یار چې په مخه بېکسیاره ! درشي
.کیسه اوږده ده ته ځان چاپړوس کړې دا

***

زه بل څوک یم دلبر ستا غلام
چاکر ستا غلام ستا نوکر، ستا
اشنا اخلې قدم چې، کړه پام

(c) ketabton.com: The Digital Library

درته پروت دی په در ستا غلام
محفل کې به وایي هر څه په
په لېمو په نظر ستا غلام
مني پادشاهان د دنیا نه
عجیبه دی مګر ستا غلام
لټ په لته یې کړله دنیا
غلام غواړي یو ستا خبر ستا
اشنا راغی که وخت د آزمون
ږدي به سر خپل په سر ستا ، غلام
ورته وایي عالم بېکسیار
.ګڼي ځان خپل اکثر ستا غلام

***

لا هسې شاړه او دا جړ خوبونه کیسه د ژوند
خوبونه څه چې ویده شو ، زه ته دواړه او دا جړ

همدا نن راشه که تعبیر یې شې خو نه چې سبا
غواړه او دا جړ خوبونه سبا بیا ما له خدایه

اشنا چې ته ماته یې دغه دوه ډالۍ را ډالۍ
بانه او ښکه ولاړه او دا جړ خوبونه پاس په

کاږي لېونی خیال مې بیا د کوم سمندر تل ته
دغه د زړه خونه ویجاړه او دا جړ خوبونه

ورثه به د چا؟ د بېکسیار له مرګه وروسته

(c) ketabton.com: The Digital Library

د گرېوانه ځيرې ريتاړه او دا جړ خوبونه.

***

مدام بيا را په ياد شوې خوب مې وتښتېده لکه
وتښتېده د زړه په کلي مې اباد شوې خوب مې

بېګا نسکور چې په هوجره کې پروت ستا خيال راسره
هېواد شوې خوب مې وتښتېده د چا وطن، د چا

قسمته؟ کوم ماشومتوب، کوم زلميتوب، کومه ځواني
زما ژوندونه څه برباد شوې خوب مې وتښتېده

او نه پرخه اشنا نه پسرلی شوې، نه ګلونه
تر خوا مې تېر لکه د باد شوې خوب مې وتښتېده

د مينې لومه کې وم خوښ بېکسيار دومره د يار
وتښتېده چا غماز ووې چې ازاد شوې خوب مې.

***

ملګرو خدايزده چېرې ځي دا شاړه قافله
په شا او دا ولاړه قافله دا هر ګام را

جوړېږي سره هيڅ نه په انجام يې رب خبر؟
زمانه او زموږ شواړه قافله دا چسته

اختر چې تېر شو وو له نکريزې په دېوال
که مل نه شوې نو بيا غواړه قافله دا نن يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ژبه برکت يې شه، شکرې شه، شه ګوړې
چا ويل وختي نن سهار لاړه قافله دا

وطن يارانو بېکسيار بيا غږ جګ کړی د
.سبا به روانېږو نيسو واړه قافله
***

په والله ياد ېږې هسې خو تل مې تر حد تېره
نن شپه تر هرې شپې مې ډېره په والله ياد ېږې

ورځو، ته په مياشتو، په کلونو لاړې ته خو په
ياد ېږې اشنا په کلي کې چاپېره په والله

مينې عجبه معما يې زه له ځان درکې ورک
هېره په والله ياد ېږې څومره چې غواړم دې کړم

رقيب په ډک محفل کې و پوښتم ياد ېږې درته ؟
شرم او نه وېره په والله ياد ېږې نه له چا

سبا شاعران وايي دې نغمې د وخت چې ياد پرې
.ته بېکسياره ! ساندې شمېره په والله ياد ېږې

***

قيمار ساقي، قيمار- قيمار د ژوند ورځم وهم
ژوند زه ازمويم يو وار ساقي، قيمار- قيمار د

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه توبې، تسپې یو وخت وو ، اشنا تېر شو لاړ
قیمار- قیمار د ژوند اوس مې ماښام سهار ساقي،
پخوا به وخت نا وخت بې سده ، یا بې موږ کله؟
بیمار ساقي، قیمار- قیمار د ژوند کړم د زړګي
!اشنا په خبر د خوب شي را په یاد ، یو نا اشنا
او نن سبا مي یار ساقي، قیمار- قیمار د ژوند
خدا یږو خو داسې نه؟ مفلس خوشال وم په هجران،
لکه چې کړمه خوار ساقي، قیمار- قیمار د ژوند
ګوندې نشه، راته د ټول ژوندون ما وې که شي
کړ را سېوا خمار ساقي، قیمار- قیمار د ژوند
د ژوند له بېکسیار، هسې بې ځای اسره تمه
.ژوند چې کړ ژوندی په دار ساقي، قیمار- قیمار د
.واخیست د اساسې قانون لویې جرګې ته چې له پښتو یې د ملي ژبې هویت

***

څه عجیبه دیموکراسي له خلکو ژبه اخلي
ورنه په څنګه سړه تبه اخلي اقرار د مرګ

ننګ او پښتو او وطن ټول یې اوس له واکه وتي
زمانې سیلۍ نور څه له پښتانه به اخلي د

کړي داسې جرګې کارمل، مسعود ، رباني ډېرې
والله که نن سبا یې نوم هم څوک په خوله به اخلي

دې وطن خادم او مشر څوک به راځي یو وخت د
ګوتې، امضاوې نه د دغه ولس زړه به اخلي

دا ته د کومو غرونو شوریې بېکسیار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه بېکسیاره ! دا د وخت غلامان څوک يې مني
.اخلي؟ دوی ورکوي به چاته څه او له چا څه به

***

شېخه شره دې نور هوده را باندې کار نه کوي
کړه بې هوده را باندې کار نه کوي مسلې مه
دومره د وخت ترخو - ترخو کې شوم په وار واري ډوب
چې د ساقي د لاس باده را باندې کار نه کوي
د يار ادا به چې وژلمه قدم په قدم
څومره تېرېږي چې موده را باندې کار نه کوي
سترګو بڼ ته وړی نظر مې نبغ ترې وځي، ځي د
اوس د اشنا د مخ پرده را باندې کار نه کوي
ډزې چې څومره يې وس پښېماني دې اوس کوي
زما په ټينګه اراده را باندې کار نه کوي
د ظلم کې کمی مه راوړه ته دې اشنا په حد
حوصله وي به دا چې ده را باندې کار نه کوي
بېکسياره ! د زړه شاړ سپړلي نه دمه وتې نور
.نه کوي اوس که وخت کوږ ځي، که سيده را باندې کار

***

د وخت له سترګو نه پنا يم د خپل سيوري شاته
کله باچا يم د خپل سيوري شاته کله غلام

د بوډۍ ټال مې مېلمه کړی د سپوږمۍ درشل ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا د ښایست رنګونه ښایم د خپل سیوري شاته

غاړه، نو باد به څه کم شین هسک ، زېړی لمر ، سمندر
شاته د خدای په داد باندې رضا یم د خپل سیوري

ستا سو د کلي اوازې په ما څه کار نه لري
خپل سیوري شاته زه له مودو څخه رسوا یم د

د بې خودۍ اوږدې مزلې خلکه نه شي تنها
بیا یم د خپل سیوري شاته دا ځل اشنا راسره

د غړغړو لکه د نورو بېکسیاره ! نه یم
.وریتې غزلې وایم د خپل سیوري شاته یو څو

***

یې چې مې خیال ته راځې دا ته د کومو غرونو شور
راځې تصور ، یاد ، خوب، که انځور یې چې مې خیال ته

رنګه ګودره د مالت په پته پوه دې نه شوم
چې مې خیال ته را ځې تسل د مینې، که پېغور یې

د یار دیدنه پرخه وربدې چې په ما
سرې اور یې چې مې خیال ته راځې اوس خو رسا د

وخته د بې خودیو فصل شین چې دې په غېږه
هغه شپې لاړې اوس څه نور یې چې مې خیال ته راځې

(c) ketabton.com: The Digital Library

قسمته ته چې مل له تیارو د بېکسیار توره
.راځې لا خو هماغسې تک تور یې چې مې خیال ته

***

راشي پر زړه راته اور بل، ببرته واپس شي په شا
ور پام چې لکه غل، ببرته واپس شي په شا زما

راولم د زړه تر کوره یې په څو مره منتو
یمه حیران چې په څه چل، ببرته واپس شي په شا

وي یو څو شپې راسره د اشنا غم راشي د ېره
راسره روږدی کړي اجل ببرته واپس شي په شا

ارګ کې مېشته دا درسره یاد کې ساته د دوه شپو
شا په موږ چې چا کړی یرغل، ببرته واپس شي په

د بېکسیار د زړه پولې به خامخا شي پوچې
.واپس شي په شا که د غمو کاروان یو پل، ببرته

***

ناست د شپو په جبل کې ګیر یمه، شوګیر وهلی
مودې وشوې په ویر یمه، شوګیر وهلی ناست

څه ژوندون نه مرمه، نه رغېږمه، عجیبه
ټپي په داسې تیر یمه، شوګیر وهلی ناست

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ما باندې سبځه لړ خیاله د اشنا خو، زړه
ښه وینې مې اسیر یمه، شوګیر وهلی ناست

په سرتوره دې ښېرې دا چا راپسې کړې
د چا د خوب تعبیر یمه، شوګیر وهلی ناست

اشنا ځانته د خیال یو امارت جوړ کړی مې
په خپله یې امیر یمه، شوګیر وهلی ناست

پړ میدانی یم بېکسیار بې نوم نښان یو خړ
.ناست د سوات یم، نه د دیر یمه، شوګیر وهلی

***

دغه ارمان چې بخت به لاس یوه شېبه راکوي
ژوند احساس یوه شېبه راکوي په مړي ژوند د

ویره یې دا چې میخانه په بله وا نه ړوي
فرصت چې د ګیلاس یوه شېبه راکوي ساقي

تفریق ژوندون او مرګ مې سره څو - څو واره جمع،
حاصل یې فکر او قیاس یوه شېبه راکوي

یې مخکې درومم غلیم زما چم کې په اس سپور زه
لکه ماشوم قیضه د اس یوه شېبه راکوي

:په چیغو - چیغو یې وې پرخه په خاورو ډوبېده
"ګلان مهلت پر تندې پاس یوه شېبه راکوي"

(c) ketabton.com: The Digital Library

بېکسياره ! خود به هجر- هجر زما غزلې
.راکوي بل څه ته وخت کله وسواس يوه شېبه

***

ستوري چاپېره مې سپوږمۍ راته په سر ولاړه
وېره مې سپوږمۍ راته په سر ولاړه له شپې څه

کرلې رقيبه تا چې مې په برخه توري شپې
اوس طالع شمېره مې سپوږمۍ راته په سر ولاړه

گوره ساقي چې نه کړې نن مې له جامه بېنوا
په مفت مه پېره مې سپوږمۍ راته په سر ولاړه

به مې شاهده وي ضرور چې آگا د شهادت
ولاړه له زوَره، زېره مې سپوږمۍ راته په سر

***

نن سبا لا دېره را ياده وې دا چا ملگرو ؟
سپوږمۍ راته په سر ولاړه محبوبه هېره مې

تل کې يې دېرې د غم لړې خو ستا مينه اشنا
برسېره مې سپوږمۍ راته په سر ولاړه د زړه

يار زه چې راتلم بېگا په تولهلار، له چمه د
تر پورې نېره مې سپوږمۍ راته په سر ولاړه

ژوندون سپوږمۍ گڼله هغه چې ما به تل د خپل

(c) ketabton.com: The Digital Library

یاد یږي ډېره مې سپوږمۍ راته په سر ولاړه

هغه وختونه چې کړم خیال کې راتېر بېکسیار تېر
ولاړه تر سترګو تېره مې سپوږمۍ راته په سر.
***

زړه وایي یاره په سر واړوه یوه پیاله زار
سرواړوه یوه پیاله زار مخکې تر داره په
نه د یار شونډو ، نه د وخت تر لېمو ورسېدې
خواره په سرواړوه یوه پیاله زار تور بخته
شېخه تر ځو به تل خپه- خپه بې واکه ګرځې؟
زړه بیماره په سرواړوه یوه پیاله زار په
شهیده د ژوند په هره لوښت، په هر قدم- قدم
په مرګ انکاره په سرواړوه یوه پیاله زار
درنه پښتونه لاړل چې کور او ګوراو پښتو ټول
اوس له ناچاره په سرواړوه یوه پیاله زار
کړلېچونو نه لږ غاړې ته شه اور- اور سوچونو ،
د ژوند خماره په سرواړوه یوه پیاله زار
سوداوې د یار غم سړی عاصي- عاصي کا د ځان
نور بېکسیاره ! په سرواړوه یوه پیاله زار.

***

زموږ د چم په لاره، د الوچو ونه نن
خوارو بچو ونه نن د مساپرو ، سترو ،

څنګه د مرګ غېږه کې، خوره وره پرته وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ویشتې په تمانچو ونه نن لکه کوم چا چې

په وچو خسو حساب، چې شوه له ځمکې نه پرې
ټولې را جلا ، شوه د باغچو ونه نن له شنه

زړه هغه ټیټې ښاخ ته یې، کوم- کوم ما شوم به په
او یادوي به خدایږو د چا ، چوچو ونه نن

سترګې بوډا ببګا یې تن وراره، یوه شین
د درد مزې به ګوري، د تبرچو ونه نن

هر دم مې کور کې ځلی هر دم مې زړه کې قلم،
را ننوتې لکه له دربچو ونه نن

شو ، سپین سره ګلان به راوړي ما وې چې بیا سپرلی
د الوچو په تمه په کړلېچو ونه نن

اوښکې ورکړې، د بېکسانو یاره تا خو ګوټ
نن هر څو که نه شوه را شنه ستا په سوچو ونه

بېکسیار وچ لرګي کې د شعر وږم نغاړم
.ونه نن د زړو هنداره کې یې، ږدم په تاخچو

***

اشنا بې تا د ژوندون مل مې کله بل کېدی شي
یې د زړه غل مې کله بل کېدی شي ته چې منکر

(c) ketabton.com: The Digital Library

گام حسنه ! دا ته يې چې مې څارې ټول ژوندون گام په
دا سې آگا له هر يو پل مې کله بل کېدی شي

لو ېد يزه را غلم ښکلي مې و څارل ختيز نه تر
ستا نوم په زړه ليک چې اول مې کله بل کېدی شي

نيم نظر لو گی که نه ده شاړه ځواني دا ستا په
شي د ژوند په لويه لار اجل مې کله بل کېدی

منکر به ليکه د بطلان چې پرې راکاږي سبا
کېدی شي هغه به وي همدا غزل مې کله بل

اقتدا ميني پسې کړې بېکسيار د عمر
.بل کېدی شي د لمر په لوري دا مزل مې کله

***

شې تياري به تېرې، شپې سبا شي وارخطا چې نه
ستوري، سپوږمۍ، لمر به دِ تا شي وارخطا چې نه شې

!مودو - مودو نه مېشته خياله د قاف په لړو کې
د ښاپېرو ډلې به راشي وارخطا چې نه شې

کايناتو د وجود کې چې په مينه قايل په
شې سترگې د زړه به دې رڼا شي وارخطا چې نه

د وخت تيارو کې ورک پښتونه شم لو گی- لو گی دې
وارخطا چې نه شې کله به تللی دور بيا شي

بېکسيار عبدالمالک

دا ته د کومو غرونو شوريې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته بېکسياره ! نغارې د حق رسا غږوه
.شي وارخطا چې نه شې لښکر د ظلم به په شا

***

نه وايي رنځور وختونه دي په ظلم باندې هيڅ
ويده بختونه دي په ظلم باندې هيڅ نه وايي

وو به د تېرې مخالف پخوا په تخت به چې ناست
اوس څه تختونه دي په ظلم باندې هيڅ نه وايي

لباسو په جامو اوس وينې نه ښنبلي د سپين
وايي بدل رختونه دي په ظلم باندې هيڅ نه

د انسانيت جوړښت کې عدل يو څپرکی چې وو
باندې هيڅ نه وايي اوس نور ساختونه دي په ظلم

نړۍ يې وينې بېکسياره ! چې د زړه په کور دې
.انداختونه دي په ظلم باندې هيڅ نه وايي تل

***

ياد شوې ياره کور دې ودان څنګه تنها وم ته را
ودان خير که زه ښکار شوم ته صياد شوې ياره کور دې

رانه دې لرې خاورې دوړې کړې د سترې ژوندون

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوې ياره كور دې ودان د زړګي درمند ته مې باد

خلک دې وايي څه چې وايي اشنا وايي دې نو
مقتول او كه جلاد شوې ياره كور دې ودان ته كه

څنګه؟ ما وې بې تا به دا وختونه تېروم زه
راته د ټول ژوندون مراد شوې ياره كور دې ودان

رغېږي دا يې خپل نصيب به بېكسيار مري او كه
ودان ته يې پيغام د زنده باد شوې ياره كور دې.
***

(ګل د ګلاب بوی د سنځلې
ولې قد د چنار سيوری د)

هم چې ځواني او هم مستي وي
خوب مزه كا په مټ د ښكلې

مه، راباندې غږ كړه را ګوره
كړه مې اسير ولې مې ولې

هم ستا ياد وطن، اشنا زما
دواړه به ځو كه چېرې تللې

زه ملامت خو ته لږ راشه
وينه وللې ده وينه چا په

دريغه پردو بېكسياره لوټ كړای

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپلې څه به ګیله کړي څوک له.

***

سترګې دې را یادې شي له سترګو مې اور و اوري
شي له سترګو مې اور و اوري هیلې مې بربادې

مې وایم چې لوګی شوای ځنې بیا بیا چې وربولي
زړه ته چې صیادې شي له سترګو مې اور و اوري

خاندي په شنه سپرلي څنګه تلوسې د ژوندون و
څرنګه نامرادې شي له سترګو مې اور و اوري

شاعرې د اشنا سترګې مسرې پرې لیک کله وي
اوري کله بیا نقادې شي له سترګو مې اور و

وینم په ښادۍ چې ځي د هسک پېغلې تر ړنګ ګودر
سترګو مې اور و اوري وینم چې ناښادې شي له

شین بیا بیا دې اقرار په سترګو بیا بیا دې انکار را
وخت په وخت جلا دې شي له سترګو مې اور و اوري.

***

نه په ظلم کې بوش پلار دی د یزید په اصل
دا وینې د انسان څښل دغه کار د یزید
ځای، بېګا بل ځای، سبا بل ځای دا حملې نن یو
یزید ښکاریږي چې مرګی ته یې تلوار دی د
ترلې یې ده ملا د ټول جهان د هضمېدو

بېکسیار عبدالمالک

دا ته د کومو غرونو شور یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

یزید یا مري به بشریت تمام یا وار دی د
تر څو به وي د ظلم دا سې توره تروږمۍ
یزید د عدل لمر به وخېژي بخت خوار د
ختیز نه تر لوېدیزه پسې چیغې د جهاد
دی د یزید د ژوند هر هر ساعت یې اوس په شمار
ملخ د زمانې دا سې تر څو به وهي ترپ؟
د یزید مظلوم ولس یې وینو ته خمار دی
ډارن شاعران وایي به دا څوک دا سې لګیا؟
.یزید سندرې د مرګ وایي بېکسیار دی د

***

ښه پوه یم راځي نه څه بې ځایه تلوسه مې ده
ریباره ورته وایه تلوسه مې ده ژر ورشه
هره تادي، هره بیړه وي د کار تر پیل پورې
څه عجبه، څه بې پایه تلوسه مې ده مینه
نېغ یو ځل را وګوره د کور ستونه څه کوې؟
ستا تر ډوډۍ نه ستا تر چایه تلوسه مې ده نه
ته؟ کله زه کړکۍ ته شمه، کله زه هنداړې
ځان ته چې ښه ځیر شمه له ورایه تلوسه مې ده
هېر د خوب په شان یا خو وای راغلی اشنا ، یا مې
نور مې صبر نه شي لو یه خدایه تلوسه مې ده
کله وږم، کله خیال شي را کله دې یاد راشي،
ځای د اوسېدو دې راته ښایه تلوسه مې ده
ناارام خاطر په هیڅ بل څه ارام نه شي نور مې
.ده ستایه بېکسیاره ! ښکلي ستایه تلوسه مې

دا ته د کومو غرونو شوریې بېکسیار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

***

دربغه چې وای خو څه شراب اوس به نشه نشه وای
دومره اضطراب اوس به نشه نشه وای زه او دا
خراب که رقیب نه کړای په اپلتو زما وخت را
ولې به وای داسې خراب اوس به نشه نشه وای
څله تل؟ د اند ېښنو ور مې زاهده ټکوې
کړمه اخته دې په عذاب اوس به نشه نشه وای
اوله بې سد دربغه محفل ته وای راغلی له
پروا به څه مې په جناب اوس به نشه نشه وای
مستي، هم لېونتوب وای اشنا هم چې ځواني، هم چې
خیر که د یار په مخ نقاب اوس به نشه نشه وای
بدرنګ نیمزالي ټول به اوس یو شانې راته ښکلي،
وای ولې به ښکلیو ته بېتاب اوس به نشه نشه
بېکسیار ولې به جنون ته ورځې شپې شمارلې؟
نشه وای که شاعري یې د شباب اوس به نشه.

***

په بې اجله مرګي مړ شومه
شومه د رقیبانو مخکې پړ

ما وې ساپي، ما وې بابړ ټولوم
نه د ساپي نه د بابړ شومه

ناوګۍ کې مې لښکر شو لوټ په
ډېر ګیله من له باجوړ شومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

رنګين سپرلی وم د اشنا خوا کې
په بېلتانه کې دا سې خړ شومه

ما وې ولس ته به پيغام وړمه
ماشومانو د پاپړ شومه د
په تول د بوسو کې هم تېر نه شوم
شومه د ژوند اخور کې وچ کنګړ

زه راوتم د يار ډولۍ راغله
بېرته دننه په انګړ شومه

خودۍ په منزلو کې بند د بې
نه بېکسيار او نه اندړ شومه.

***

ځنګه چې په ژوند د چا يقين وي مري به
خلک ژاړي پرې او دی له خندا شين وي

ګور يې غم لړلی فلسطين وي کور او
وي بل نو ځوک کېدای شي دا به شيخ ياسين.

***

قار دي لړ سوړ کړه د سبا ورځې څه پته لګي؟
موړ کړه د سبا ورځې څه پته لګي؟ په خوله مې

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشنا د سر په بیه کړه ستا ګران دیدن غریب یم
نرخونه جوړ کړه د سبا ورځې څه پته لګي؟

!څوک ساری بخته چې په کابل نه په زابل دې وي
ځان امیر کروړ کړه د سبا ورځې څه پته لګي؟

کاله پخوا په شان اشنا مه چېږه اوس مې د شل
لګي؟ فرق د ځوان، زوړ کړه د سبا ورځې څه پته

په مینه وایي دې تومت جوړه دنیا زړګیه
څه پته لګي؟ ته ځان ناجوړ کړه د سبا ورځې

خدایزده؟ دغه ماښام، دغه باران، دغه ښوروا بیا
غټ پیاز را ووړ کړه د سبا ورځې څه پته لګي؟

!ژوندون ټول کړه را ټول جانانه بې پای سوچونه د
دا یې نچوړ کړه د سبا ورځې څه پته لګي؟

اشنایۍ په پاس لړ ورشه نور دره و ګوره د
لګي؟ سیل د سرور کړه د سبا ورځې څه پته

اشنا ته ورکړه بېکسیاره ! ځای په سرای د زړګي
.سبا ورځې څه پته لګي؟ خوی د اکوړ(1) کړه د

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

یار را روان که وي را وبه رسي
له خپل ځان که وي را وبه رسي تېر

اشنا چې ته ماته یې وي چې راځم
که وي را وبه رسي بې شکه ځوان

چا اوربدلی وو محفل کې جرس
رسي مل د کاروان که وي را وبه

ما خو اشنا غوښته چې ویې لمانځم
رسي پاک مې ارمان که وي را وبه

زما په داسې توره ورځ چې آګا
زما جانان که وي را وبه رسي

!وطن بېکسیار کټ لړ تم کړئ د بې
.رسي پاتې یاران که وي را وبه

***

زړګیه ستا دا کشالې، ژوندون به څنګه کېږي؟
چې پالې، ژوندون به څنګه کېږي؟ د مرګ دردونه

لیک دنیا ته ځان ثابتول غواړي په کاڼو نوم
زمونږ ناچله قوالې ژوندون به څنګه کېږي؟

ځینې وینې ځبېښو مونږ لا په یو بل لګوو خولې
مونږ لا نه پېژنو پیالې، ژوندون به څنګه کېږي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سمندر په تل کې لا مبي، ناڅي خلک د ژوند
کېږي؟ زموږه مړي وړي ويالې، ژوندون به څنګه

ته خو لرې به بېکسياره ! ږ برې ږ برې هيلې
ژوندون به څنګه کېږي؟ مېنه د زړه چې کنډوالې.

***

واى درېغه ليدلى چې مې يار اوس به نشه نشه
ولې به واى داسې خمار اوس به نشه نشه واى
توبه ده ستا د انکار له بې سديو مې توبه
درېغه چې کړى دي اقرار اوس به نشه نشه واى
شم تر سهاره ژاړم په خوب کې راشي چې را ويښ
په ويښه راغى که نګار اوس به نشه نشه واى
راغلى واى محل ته يو ځل د ژوندون باده که
کډې به بار واى د اغيار اوس به نشه نشه واى
چې لږ خبر دې د راتلو راتللاى هسې اشنا
واى ژوند به مې ولې سور انګار اوس به نشه نشه
دا خو د عقل د سيسې دي زه يې ټينګ تړلى
نشه واى زما په وس که څه اختيار اوس به نشه
د بېکسيار يورپ ځواني خزانو ولوټله
نشه واى سپرلى راغلى که يو وار اوس به نشه.

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاس کې يې لور پروت په ولې پړی دی
لو ګرې جينۍ وړی دی زړه رانه

خيال د خيالورې مې مل شوی چې
دی مانه پردی شوی خپل هر غړی

بار مې د ژوندون مړی مدام په سر
دی لاس راکړه اشنا زړګی مې ستړی

وينه ترې د چم خبرو وخوړه
ستا پردېس شاعر چې لکه مړی دی

بېکسيار که څوک د عشق په تور وژني
دی وژني دې نو دغه کار يې کړی.

***

لاره دومره نه ده رسېدو ته دې که نيت کړی
سپوږمۍ کې ځنګېدو ته دې که نيت کړی لېځو د

څو به لوغړن ګرځم اشنا زه بې له تا داسې؟
ومې سبځه راشه لوګېدو ته دې که نيت کړی

سو به هر مقام هوډ داسې وسله ده چې نصيب يې
زهر هم خواږه شي ګوټېدو ته دې که نيت کړی

!اشنا ټولۍ ته د مينو خو ډېر راشې په خير
سر نه د زړه سره تېرېدو ته دې که نيت کړی

بېکسيار عبدالمالک

دا ته د کومو غرونو شور يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ژوندون چې خپه نه کړې بېکسياره ! ځان خانده
.کړی خپله به زهير يې ژړېدو ته دې که نيت

***

د خپل تقدير په فيصله کې به څوک څه وو ايي؟
نه چې څوک، گيله کې به څوک څه وو ايي؟ اوري يې
يوه خوا ظلم دی چې کېږي بله خوا بې وسي
د ژوند په دا سې مرحله کې به څوک څه وو ايي؟
غږ را معلوم نه يې لاربه چې، نه منزل او نه يې
په بې جرسه قافله کې به څوک څه وو ايي؟
څوک زموږه تر منځ؟ خدا يزده که دا ځلې جرگه شي
د مرگ او ژوند په مسله کې به څوک څه وو ايي؟
چې خبر وي او مني يې له زړه يوم البد تر نه
نو د وختونو سلسله کې به څوک څه وو ايي؟
نه ده چې له وخت سره بدلېږي هر وخت کرزی خو
وو ايي؟ د احمد شاه بابا شمله کې به څوک څه
څنگه په پټه خوله دې تېرې کړې نادودې د وخت
.څوک څه وو ايي؟ ستا بېکسياره ! حوصله کې به

***

شوه د غه چا وې د تربرونو وينه توی
خورم قسم د سکه ورونو وينه توی شوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مخې میندې بورې، خویندې ورارې شوې له
د بچو او د پلرونو وینه توی شوه

نا انسانو پرې گوزار بې شمار بمونه
د دې ځمکې، د دې غرونو وینه توی شوه

دي دا ژوندي چې دا په هیڅ هم حساب نه
بې حسابه د سرونو وینه توی شوه

کړې د باڼو، درو ، د کلیو څه حساب
د بسته بسته ښارونو وینه توی شوه
شوې ترې تمې گورگورې او ممانې
څېړیو ، چنارونو وینه توی شوه د

آفرین یې په همت وایه جلاده
وارونو وینه توی شوه د دې خلکو په

ټوله شپه شپې قتلول سپوږمۍ او ستوري
سهارونو وینه توی شوه سپېده داغ د

ما کاته ورته زامنو پلار په دار کړ
د ترونو وینه توی شوه د وریرو په لاس

ټوله پته بېکسیاره ! یوالله ته
.نهرونو وینه توی شوه په ویالو او په

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاس سودا د یاره سره ګرځي مې احساس لاس په
د بېلتانه غم رانه وړي دي حواس لاس په لاس

والوتله بې اعتباره زمانه شوه حیا
اشنا محفل کې له ساقي غواړي ګیلاس لاس په لاس

احوالونه مې د صبر دروړل ریبار که ځومره
را و دې نه لېږه اشنا کله شاباس لاس په لاس

هر چا سره تل ښه دي خو وېرېږم اشنا ښه له
لاس نه چې ملګری درسره شي څوک بې پاس لاس په

اشنا هواره کې ارام ته مو څوک کله پرېږدي؟
ته پاس لاس په لاس درځه چې وخېژو دې تورو غرو

!ما لا د میني بېکسیاره ! نوم اخیستی نه و
.تومتونه او وسواس لاس په لاس راپسې راغلل

***

لکه چا ښه چې په ژړا تش کړی
هسې مې زړه نن په اشنا تش کړی

تر سباوونه یې سلګۍ وهلې
میدان چا تش کړی وې یې د مینې

یو وخت چې مالامال د یار له مخه
غلا تش کړی د زړګي کور مې چا په

(c) ketabton.com: The Digital Library

له بې کسۍ نه غاړې، غرو نه ژاړي
کړې مرګي وطن مې لا په لا تش

اوس پکې بې له مينې بل څه نشته
کړې دوکان د ژوند مې له سودا تش

وخت بېکسيار هسې پرې غل ونيوه
.کړې د زمانې جېب چا پخوا تش

***

ستا که د تللي پېغلتوب هوا له سره نه ځي
يو خوب هوا له سره نه ځي زما ليدلي د

زه تورو خاورو سره خاورې شوم په ځوانه ځوانۍ
د مستۍ او ياغيتوب هوا له سره نه ځي ستا

باسي رقيب که ستا سودا په زوره مې له سره
د چا د مخ څټ په پړسوب هوا له سره نه ځي

مې له يو مخې توی رېږه مې سپينه شوه غابنونه
اوس مې لا هم د زلميتوب هوا له سره نه ځي

خلک وايي اشنا مه يادوه څومره ساده دي
له لېوني د لېونتوب هوا له سره نه ځي

کړم جنتي او به هوا د يورپ بېکسيار څه

(c) ketabton.com: The Digital Library

.ځي نه د ترنګ او نه د ژوب هوا له سره نه

***

را روان په ملک چنګېز دی اسمان ورېځ دی
خېز دی اسمان ورېځ دی د مظلومو جست و
ښکته ځمکه ده چې چوي له هيبته
اسمان ورېځ دی باران اوري او ښه تېز دی
همدا نن چا وې ورځي چې بغداد چور کا
اسمان ورېځ دی امريکه ده او انګرېز دی
باد د کرکې دی چې لګي په هر لوري
اسمان ورېځ دی سيلۍ لوټ د بخت پالېز دی
شپه خو شپه ده، سپينه ورځ هم توري لړې
اسمان ورېځ دی له رڼا نه ژوند پرهېز دی
ځو نيمزالي په تياره ماښام اوبه وړي
اسمان ورېځ دی ګونګوسی يې په کارېز دی
بېکسياره ! ښکلي شنه له خندا نه شوه
.ورېځ دی بس همدغه يې اغېز دی اسمان

***

د ژوند په تمه د تابوت په غېږ کې شپې اړوم
ځاځکي شور ته د سکوت په غېږ کې شپې اړوم يو

کار نه لري د ژوند سړې، تودې اوس هيڅ راباندې
د بې خودۍ د کاڼي بوت په غېږ کې شپې اړوم

دا ته د کومو غرونو شور يې
بېکسيار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما چې کله شک به کاوه د ببلتانه په راتګ
شک مې باور شو د ثبوت په غبرګ کې شپې اړوم

بد مستیو ، عیش او نوش به مې چا دروغ ویلي د
هسې د قوت او لایموت په غبرګ کې شپې اړوم

له خلکو تښتم چې مرغانو په شان ونو ته ځم
شپې اړوم کله سنځلې کله توت په غبرګ کې

دلته چې هر غدار راځي ځان کړي بزرګ د زمان
وایي د طاغوت په غبرګ کې شپې اړوم ولس مې

په زړه مې اوري بېکسیاره ! افغاني سید تل
زه که دمشق که د بېروت په غبرګ کې شپې اړوم

څوک به حضرت داود اوس به طالوت شي راته څوک،
اړوم ملګرو ! ګورئ د جالوت په غبرګ کې شپې.

***

د سپېده داغ غېږ کې یوه غبرګه وربځ
نه ستوري او نه لمر راښکاره نه سباوون ښکاري
شان نن هم د تېرو څو کلونو په.

***

دا ته د کومو غرونو شوریې　　　　　　بېکسیار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

مړه یو په ځان باندې ډیوې بلوو
ډیوې بلوو په خپل ارمان باندې

د یار ښکالو مو اوریدلې نه وې
بلوو په تش ګومان باندې ډیوې

ستا منزلونه رانه پاتې اشنا
بلوو په لوټ کاروان باندې ډیوې

مور چې سرتوره، پلار چې وژني راته
بلوو مورږ هغه ځوان باندې ډیوې

تر تورو لړو مو نظر نه رسي
بلوو په شنه اسمان باندې ډیوې

زمورږ له خپلې نافهمۍ مرور
بلوو په شته جانان باندې ډیوې

افغانستان لکه پردی کور سوځو
په خراسان باندې ډیوې بلوو

بېکسیار یو امریکن او یو روس زه
بلوو تباه افغان باندې ډیوې.

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماښام راخور د غره پر ولو دی
دی وخت د توبې د ماتولو

پروردګاره ته یې وبښې
.دی بېکسیار کله د بښلو

***

مینې ستړې مه شې ښه شوه چې بیا راغلې
مه شې ښه شوه چې بیا راغلې ته نیمګړې
زه پردی همداسې ښه یم، نااشنا ته
ښه شوه چې بیا راغلې ما هیڅ کړې مه شې
همدا زه یمه چې وینې وینې پروت یم
چې بیا راغلې حیرت وړې مه شې ښه شوه
ستا ګیلې، ښېراوې ماته په سر سترګو
بیا راغلې خود شخړې مه شې ښه شوه چې
انجمن د وصل، هجر او د اور کې
راغلې خدایږو غړې مه شې ښه شوه چې بیا
تلوسه ښه یې وژلای دې څوک نه شي
راغلې چې وګړې مه شې ښه شوه چې بیا
بېکسیار ته دې رنې چې اوبه نه شوې
.راغلې اوبه خړې مه شې ښه شوه چې بیا

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسن یې نظر سره غرض لارۀ
غرض لارۀ سم یې د زړه سر سره

یه کنګلي هوډه ! چې وې دا سپې سست
لارۀ ولې دې بیا لمر سره غرض

نه منم زه دا چې سپي دې و داړي
لارۀ خوار که د چا ور سره غرض

وخت ته که تېره توره په لاس نه وای
لارۀ ما به څه له سپر سره غرض

میني بې ګونا کړم بېکسیار اسیر
لاره ما کله دې شر سره غرض.

***

ټپي- ټپي یم په پرهر مې مالګې مه دوړوه
زړه سر مې مالګې مه دوړوه په وینې- وینې د

بس دی چې خاورې دې یادونو کړم له خاورو سره
په سوري- سوري ځیګر مې مالګې مه دوړوه نور

سیلیو د روح څرمن مې رانه کښلې د ببلتون
په بې څرمنې خوار بشر مې مالګې مه دوړوه

چې څومره دې وس په تېرو تورو غوڅوه مې تن
اشنا احساس باندې اکثر مې مالګې مه دوړوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دي ډوب شي که بختونه را ويښ وخته تختونه به
په ښکاري ويشتي مات وزر مې مالګې مه دوړوه

تخيل تلې مې پرې- پرې په هيندارو د وخت د
دوړوه نور بېکسياره ! په ګذر مې مالګې مه.

***

داسې په منډه چې روان يم ځم د لمر کلي ته
نه په بل او نه په ځان يم ځم د لمر کلي ته چې

کومه اسره؟ بس په توکل به ور رسېږم نور مې
زه د ناهيلو يو کاروان يم ځم د لمر کلي ته

وژنو نه يم ستړی- ستړی تربورګلويو ، ورور
د يويشتم قرن افغان يم ځم د لمر کلي ته

سپوږمۍ ، ستوری او سپين سپېده داغ اوسي مدام راکې
کلي ته ځانته په خپله يو جهان يم ځم د لمر

د يورپ تورو وربځو و خوړمه دوه لسيزې
ځم د لمر کلي ته ډېر په ارمان د شنه اسمان يم

نظر او فکر، تخيل مې بېکسياره ! ګڼ وډ
ګرېوان يم ځم د لمر کلي ته سوچ سره تل لاس او.

***

دا ته د کومو غرونو شوريې

بېکسيار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه وه تېره شپه چې مې غزل ته شيمه
په قسم چې مې مزل ته شيمه نه وه

ډېرې ارادې راتلې د لريو لارو
خو زما غريب يو پل ته شيمه نه وه

"درشي چې غوټې پسې وهې په لاس به"
د ملګرو ژور تل ته شيمه نه وه

راغلم دا خو تا وم رابللی چې زه
خو زما ګوره محل ته شيمه نه وه

د اشنا بلا يادونه مېلمانه مې
مرګ زړه، زما اجل ته شيمه نه وه د

بېکسياره ! ما وې ګوندې پښتون واوړي
.قاتل چې مې بدل ته شيمه نه وه له

***

کله کله کتل ماته محفل کې اشنا کله
رقيب اشنا ته خو پخپله کله کله کتل

هم بل خوا نه کتای زه وايم بې له ما يې کله
دنيا غوسه ده چې يې ځله کله کله کتل

(c) ketabton.com: The Digital Library

اسمان کې څه د ستورو اتڼ هغه مابنام به شنه
جانان او ما چې يو تر بله کله کله کتل

ديدار لره پيدا دي خوشال بنه ويلي سترګې
کتل د ربغه چې ژوند مې تل تر تله کله کله

په بېکسيار باندې يې هم پېرزو کوه وخت ناوخت
کله کتل د تخيل د شاړې ګله کله.

***

دي خير دی که مخ يې بل رنګ سترګې خو يې ستا غوندې
په دې به څه کوو جنګ سترګې خو يې ستا غوندې دي
يې نه يم خبر په اصل، نسل، قبيله باندې
بنايي له ځايه پرنګ سترګې خو يې ستا غوندې دي
کميس به نه يې په تن منم د سرې بنارسۍ
نه يې په غاړه لونګ سترګې خو يې ستا غوندې دي
خو يې شېبه- شېبه را اوري په زړه ماته وعده
دي و دې شي وکوي ننګ سترګې خو يې ستا غوندې
زه يې پيالو ته نه، ديدن ته د ساقي ور روان
ستا غوندې دي چې ميخانه مې قلنګ سترګې خو يې
څوک نا اشنا راته مودو نه د خيال لارې څارې
سترګې خو يې ستا غوندې دي راته په زړه وهي چنګ
!بېکسيار دومره ډېر خطا هم اشنا نه دی وتی
.در چې ملنګ سترګې خو يې ستا غوندې دي د چا د

(c) ketabton.com: The Digital Library

***

ته څه الهام واخلم که نه؟ له سترګو دې غزل
ساقي ستا اجازه ده چې بل جام واخلم که نه؟

په دې ګواه دی چې راځې خو وېش دی نن زړګی
نه؟ ګودر، زه مازیګر او که ماښام واخلم که

سر تېر له ننګ او نو مه راته وایي هر اشنا
نام واخلم که نه؟ حیران یم چې رخصت له ننګ او

دا هسې یو هوس دی یو ارمان پوره کوم
خدایزده چې ارام واخلم که نه؟ وصال کې به هم

راوي زما زمولل یې سپرلي کې د ېر ګلان
اوس یې هم په سرو سترګو سلام واخلم که نه؟ لا

په سر بې شکه بېکسیاره ! چې له بخته لاس
.په سوچ کې یم چې وخت ځآنته غلام واخلم که نه؟

***

وایمه ولا چې زه مین په سپوږمۍ دروا غ نه
سپوږمۍ خدایزده چې دا څویمه پلا چې زه مین په
د ښکالو پلونه مې دغه راڼه ستوري، چې ګورې
مین په سپوږمۍ ژر به ور رسم انشالا چې زه
دا یې اوله ورځ، میاشت نه، نه یې لومړۍ کلیزه
چې زه مین په سپوږمۍ کلونه واوښتل بلا

(c) ketabton.com: The Digital Library

شکر چې نه د چا ناموس، نه ننګ حیا، خور او لور
برالا چې زه مين په سپوږمۍ چيغې وهمه
ليلا مجنون تللي د مينې په نوم لار خو نشته
ورځم په بسم الله چې زه مين په سپوږمۍ زه به
څارم نه د چا ور، نه د چا بام، نه د چا لورې
نه چاته ګورمه په غلا چې زه مين په سپوږمۍ
واوښتلې چې پرې اوښتی بېکسياره ! نه وې
.اوس نو توکل مې په مولا چې زه مين په سپوږمۍ

***

چې بيا را مخ شو، بيا ګيله مې په سر واوښته يار
واوښته صبر مې تم نه شو حوصله مې په سر

ته د خيال نيمزالې ورېمې ټول عمر تازه اوسې
ولوله مې په سر واوښته دا خو ستا له بخته

داسې د غفلت په خوب ويده وم ټينګ په نيمه لار
باندې خته تله قافله مې په سر واوښته ما

ټينګ کړی له مودو مې چې د نه درتلو قسم و
مينه ټکنۍ شوه فيصله مې په سر واوښته

هغې ورځې زه بېکسيار داسې لېونی شوم له
.ډکه چې له خيال د يار پياله مې په سر واوښته
***

(c) ketabton.com: The Digital Library

پیاله د چا له سترګو ډکه نن مې
په زړه ګیله د چا له سترګو ډکه
شرمېدمه ورنه ما ور کاته خو
سپوږمۍ چې تله د چا له سترګو ډکه
ښو دواړه یاد ېږي مې جرګه د
او فیصله د چا له سترګو ډکه
ړوند په کلو چې پسې کال کې کله
د چا له سترګو ډکه شېبه ایله
چا ور کټلي به وي ډېر ور پسې
چې قافله د چا له سترګو ډکه
سر په اوږه یې بېکسیار ته اېښې
ډکه لا یې شمله د چا له سترګو.

***

شوله د وصل شپه په دار چې ستوري یو - یو پنا
تورو غرو مې لار چې ستوري یو - یو پنا -په تورو

شپه راغلې نه وه لاړه تېره شوله دا څنګه
زما سپوږمۍ ته انتظار چې ستوري یو - یو پنا

خړو خړو وربځو کې ډوب شین اسمان، سپینه سپوږمۍ
لمنه ټوله د بهار چې ستوري یو - یو پنا

هومره هم نه وي وهي سترګې مدام ورته مې خیال
پنا د ننداري یې نن خمار چې ستوري یو - یو

دا ته د کومو غرونو شوریې

بېکسیار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

تل خاطرو ته د یادونو غمازي مې کوي
ستوري یو - یو پنا اشنا مېلمه په ژوند یو وار چې

***

وخت هسې هم نه ده چې یاد بېږي تل رڼاوې د
هغه شېبه هم یو یادګار چې ستوري یو - یو پنا

پنا تل ستوریو ته شمه بېکس چې بېکسیار ورم
خدای مې دې نه کړي هسې خوار چې ستوري یو - یو پنا

یې نشته چې په ورو - ورو الاهو یې ویده اشنا
پنا ځنګه به خوب وړي بېکسیار چې ستوري یو - یو.

***

دښمن ښه دې چې وهي دې په مغزي
درته اغزي تر هغه دوست چې کري

تر کوټه سپي زار رسا په سړي دانګي
تازي نه په چم چم کې داړنه د

***
له خدایه نه چې، له بنده څه پټه؟
پټه؟ زما په شان د شرمنده څه

که د جهان عطرونه وشیندې پرې
پټه؟ بوی به یې لګي د ګنده څه

بېکسیار عبدالمالک　　　　　　　　　　　　دا ته د کومو غرونو شوریې

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما ایمان دی چې ظالم به پړ شي
پته؟ ساتم به ټینګه عقیده څه

قسم په خدای چې را یاد برې مدام
پته؟ ښکلې !له تا مې څه پرده، څه

یم حرامخور که شرابخور، یم ځانته
پته؟ کوم له چانه به سجده څه

بېکسیار نیت د غزل نه وو کړی
.پته؟ اشنا له تا مې اراده څه
***

ژوند هینداره، که شیشه ده مینې ته یې
ده مینې ته یې بې سدي ده که نشه

غره ته ګورمه، که ستوري، که سپوږمۍ ته
مینې ته یې څه عجبه تماشه ده

تن مې بند - بند که ورتېرې په مړه اور کې
ده مینې ته یې که په زړه مې پلوشه

مینې ته یې چې دې قیس په غرو رغو کړ
ده مینې ته یې د فرهاد په لاس تېشه

!بېکسیار یې ګومارلی چې به لیکي
.ته یې شاعري که څه پېشه ده مینې

(c) ketabton.com: The Digital Library

***

سپوږمۍ څومره نېکمرغه یې څه لاره دې رڼا
درکې غلا نه، هره چاره دې رڼا ذره هم

اوږد د ژوند تیارې کړکۍ ته لاس زما دې چې را
د زړه تیاره جونګړه کړه له واره دې رڼا

تانه یې څه زده؟ د ځمکې ړوند مخلوق دربغه له
درې، بانډې او کلي ټول له ښاره دې رڼا

ماشومان ستا په ارمان بې شکه به د کلي
ګودر دې، مازیګر دې او شودیاره دې رڼا

لره ستوري تل دوا کړي بېکسیار رانه دې رب
رڼا شه غېږه دې څو چنده او بې شماره دې.

***

ویده په خوب کې بیا - بیا چای دموم
د چا چای دموم چې ویښ په خیال کې

څوک به راځي ګوندې عمرونو نه پس
دموم شبېه- شبېه چې لګیا چای

سترګې ګنډلې مې په وره کې د کور
دموم په پخلنځي کې بسیا چای

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما خو نظر يې لا وچ کړی نه دی
دموم د زړګي سر ته به لا چای

مجلسي يار که يو وار رب راولي
دموم زه به سهار او ښېګا چای

لکه کوچيانو چې اور بل سپوږمۍ ته
دموم چاپېره ستوري، رڼا ، چای

ما ښېکسيار وې د زړه غوښې ورکړم
.دموم خو د اشنا چې سلا چای

***

ژوند

ژوند يانې څه؟
ژوند يانې باد کې سفر
يانې باران کې مزل
په سپيده داغ کې راوينس
. په سره غرمه کې ويده

***

کله لر مې زړه ماتېږي
کله بر مې زړه ماتېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکلیو په اسره کې وي د
چې اکثر مې زړه ماتېږي

دی بمبارد په توره بوړه
غر مې زړه ماتېږي لکه

لور په لور نارې د هجر
ماتېږي سر په سر مې زړه

یار چې مړه- مړه ګوري نور څه؟
برابر مې زړه ماتېږي
بېلتانه تل د اشنا په
ناخبر مې زړه ماتېږي

په دیدن پسې ملنګ یم
ماتېږي په هر ور مې زړه

بېکسیار مین په مینه
.ماتېږي او په شر مې زړه

***

چې چېرې به یې بیایې دا نیمګړې برخه خواره

د ژوند او مرګ جګړې ته نېغ ور ووت سمد واره
په پړونده لاره ګردونه یې له پلونو نه خاته

دا ته د کومو غرونو شور یې

بېکسیار عبدالمالک

(c) ketabton.com: The Digital Library

له دغه کلي دغه خلکو لاره مرور شو
.پام کړه بېکسياره غرونه پسې ډېر کېدل چې

***

زه؟ زه څه خبر چې سمندر په شان ستا زوی ومه
ما خو ګڼله چې پيدا همدا سې لوی ومه زه

ناوخته راغی د احساس ډېر يم احسانمند چې لږ
زما سينه خو يو ډک جام دی اوس به توی ومه زه

مور څه او مورنۍ مينه څه؟ ماته څه پته چې
زه خو کاکه ومه په هر څه- هر څه پوی ومه زه

به ادا دې مورې خدايزده خو کوښښ به کوم حق
زه که د پښتو ادب په بڼ کې سخنګوی ومه

د چا له زړه دوعا ساتلی بېکسيار يم ضرور
.ومه زه ګنې بتې کې د حالاتو به الوی

***

خاونده بيا سپرلی شو ګودر لارې مې ياد ېږي
ترې ايله واوره شو دياره مې ياد ېږي الوتې
ټول د کلي هغه بر سر ته شينشوبو کې غاټول،
ويالې ډډ ته د توتو د باغ بارې مې ياد ېږي
که راځمه په دغو لارو هر وار زه که ځمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بلا - بلا د چا سترګې خمارې مې ياد ېږي
سيلۍ سترې په وچو تورو غرونو کې د هجر
باڼو ته مې خيالونه ځي هوارې مې ياد ېږي
د ياد شمېرونه ساقي درته به څه کوم د يار
چې هر وار رپوم سترګې هر وارې مې ياد ېږي
بېزار زه بېکسيار يم له ښکليو د يورپ څخه
.اندړې مې په زړه اوري، شينوارې مې ياد ېږي

***

شاعره شپه ده، شاعر خيال مې د سپوږمۍ په ننداره په موسکا
ګورم بس له ورايه ځنګل، غر او سين ښکاره په موسکا هر خوا چې

اشنا ډېر - ډېر وې څه بيا رانه شي ماته له قصده خلکو مخکې
موسکا د ستنېدو يې راته وکړه ښو لاندې اشاره په

د زور، د ظلم، د وژلو، زولنو او زندان څه حکومت؟
وکړه د وګړو اداره په موسکا منم هغه چې که چا

ټنډه له ميکدې نه که هر وارې ساقي و ايستم په تروشه
خو زه په بيا - بيا ورته راغلم په زاريو دوباره په موسکا

پوره سات چې شو اوبو کې خپل تصوير سره ګډ بس هماغه دی
.او بېچاره په موسکا په جنجالو ډوب بېکسيار خوار او حيران

(c) ketabton.com: The Digital Library

اختر

شل کاله وروسته،
زه د چرمي دري نفري کوچ په دا منځ کې ناست
او شاته مې تکيه وهلې،
راته په مخامخ دېوال باندې
ځړېږي د توحيد کلمه،
ترې لاندې دوه کرښې زما يو پخواني شعر گوټي،
او تر هغه رالاندې،
د الماری په څنډه يو ليکه
کتار ځو تور او سپين عکسونه،

اول خليل پاس د بيهي ونه کې،
بيا اسماعيل يون، بيا ارمان
بيا سيد عمر او قاسم،
الماری ټوله، تر خوا دوه نورې هم،
له سولېدلو، سوځېدلو او خيرنو، پاڼې پاڼې
کتابونو ډکې،
نن او ويشتمه روژه،
زه د سهار لمانځه ته شمېرم شېبې خوب رانه ورک،
سبا يا بل سبا - يا بل سبا اختر به ضرور
ماته به ته زياته
تر شل کاله پخوا يادېږې.

***

تړاو

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما د لاس ګړۍ کې هر ځلې ساعت شي پوره،
زما غوږو کې زه که هر چېرې یم،
د خبرونو یو زیګنال وشي،
د خبرونو سرخط:
"امریکایي پوځونو،
د تورې بورې په شاوخوا سیمو کې،
د القاعدې د مسلمانو بنسټپالو یو ټولی تباه کړ"،
...
"امریکایي پوځونو،
د فلوجې په ښار کې،
د القاعدې د مسلمانو بنسټپالو
څه نا څه د پاسه دوه زرو نه زیات کسان له منځه یوو وړل"،
....

"امریکایي پوځونو،
د پاکستان په سرحدي سیمو کې،
د القاعدې د مسلمانو بنسټپالو
یوه لویه ډله ونیوله"،
....
اسرایلي پوځونو،
نن د غزې د ښار لوېدیز برخه کې،
له ښوونځي نه د راتګ په لاره،
دوه اووه کلن فلسطیني ماشومان،
د ماشینګنو په سرو ډزو کې غلبېل- غلبېل کړل،
د القاعدې له مسلمانې بنسټپالې ډلې،

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره تړاو یې لاره.

***

باران

کیږدۍ کې ستونیستاخ لیمڅي باندې پروت
غبرګو لاسونو باندې سر مې ایښی
ورو- ورو غږېږي راته ساز د باران

د وریو ، مېږو یوه لویه رمه
څوړ- څوړ غوړېږونه چوپ بهر ولاړه
لکه مین چې په آواز د باران
تر ما هم کله له پرانیستې کیږدۍ
د باد څپه راوړي، څپه د څاڅکو
نغاړم ترې ځان نه، اخلم ناز د باران
په مخامخ غره کې تک ژېړ لمر ګوره
دا یو ځای اوري، یو ځای نه چې اوري
په دې کې هم به وي څه راز د باران

خدایزده چې اوس څومره شپېه به تېره
چې بېکسیار ډوب یم په خیال کې د یار
راڅخه هېڅو هېر آغاز د باران.

***

د ابد دپاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځم د غنمو طلايي فصل ته اوراچوم،
پاس د شوتلو
کوز د جوارو
شنو پټيو ته پاده ور پرېږدم،
چې په يوه شېبه کې جوړ کړي
ترې د بر کلي ډاګ،
او هغه پورې ډک
د سرو مڼو باغ،
په ګيلمجمو چور کوم چې يې د سوند لرګي کا،
رېدي ته وايمه چې نه به راځي،
غاټول ته وايمه چې کله دې شي،
زه د وطن په غرو رغونو
شاړو دښتو
په ميرو
او په هوارو باندې،
تر هر څه، هر څه نه اول د ژوندون کر کومه،
هسې نه تخم يې ورک نه شي
د ابد دپاره.

ژوند

دا ژوند عجب ژوندون دی
عجيبه يو قانون دی
ارمان ارمان کې ومره
ارمان ارمان کې ومره
دا ژوند څه عجيبه دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ټولو غم لاربه دی
د خان که د غربه دی
شپبه په شپبه تلون دی
ارمان ارمان کې ومره

په خپل کور که سارا یې
مجنون او که لیلا یې
غني، که بېنوا یې
په برخه دي بېلتون دی
ارمان ارمان کې ومره

باران وربږي ناست یم
شپبه وروسته به ملاست یم

الله پاک ته په خواست یم
په دي مې شین لړمون دی

ارمان ارمان کې ومره
زه مینې ته بې وسه
د زړه اشنا را رسه
حالاتو ته بې کسه
قسمت زموږ پښتون دی
ارمان ارمان کې ومره

حیران زه بېکسیار یم

بېکسیار عبدالمالک

دا ته د کومو غرونو شور یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

له هر سړي وېزار يم
د وخت په چار ناچار يم
بس کړی مې ترږون دی
ارمان ارمان کې ومره.

***

هوس

چې نيمه شپه د ليدو هوس دې
زما د خوب په درمندونو باندې سيوری وکا
لېمو کې ډنډې له ماښامه اوښکې
د ګرېوانه په لوري، لوری وکا

چې نيمه شپه شي د ليدو هوس دې
زما د صبر کاسه واړوي نسکوره يې کا
خوا مې له ژونده چې له ځايه سړه
ورشخه سل چنده لا نوره يې کا

چې نيمه شپه شي د ليدو هوس دې
راشي زما په تياره خونه کې څراغ شي راته
ما لا په زغرده ور کتلي نه وي
ستا د ديدن يو خيالي باغ شي راته
چې نيمه شپه شي د ليدو هوس دې
راته سپوږمۍ له پوري غرو په تماشه راولي
بيا نه په ځان يم، نه په بل باندې يم
څه لېونۍ غوندې نشه راولي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې نیمه شپه شي د لیدو هوس دې
زړه را زلمی کړي فکر ستا د پېغلتوب مې یوسي
په هغه شپه بیا ځوروي مې ډېر نه
راته پالنگ شي پکې خوب مې یوسي.

***

تصویر

اسمان کې ایکي یو خړکی ستوری زما مخامخ،
زه د موټرو
بایسکلونو
او د پلیو لارویو
په یو ارت ځلورلاري کې ناست،

کله موټرې شمارم،
کله سایکلې
کله پلې جینکۍ
یا جینکۍ هلکان گډ وډ سره،
نارینه نه شمارمه،

په نارینه وو ته کتو زه داسې گران وختونه نه ورکوم،
اوس په اسمان کې هغه ایکي یو خړکی ستوري له مانه پنا ،
هغه دی بیا یوه یوا ځې جینۍ
بس کې لاړه،
لږ شیبه وروسته به توده موده

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل کور کې ناسته،
یا د خپل یار په درشل،
خو زه خپل کور ته چې د بس لار هم نه
نه شم تلای کیلي مې ورکه،
او په اسمان کې هغه ایکي یو خړکی ستوری
زما مخامخ
بیا را څرګند.

***

کیسه

اسمان تک شین لکه د ګوتې غمی،
کټ مټ زموږه د نیمزالې ګاونډی
پړونی تېر اختر کې،
خو بس یوه لکه په شپه کې
خور ځنګل ته ورته
توره وربځه،
زموږ د کلي په دا سر ولاړه یو سات وشو،
نه څپک بره ځي نه کوزه خوځي،
سره له دې چې اوس هواوې ماتې،
خو چې لمر لږ پنا د ژمي احساس بېرته ژوندی،
د کلي مخې ته په نوې ټوکېدلې
د رشکې پټي کې،
بلاربه سپینکۍ دنګه رسا اسپه
دوه تورې او دوه ژېړې غواوې،
شنګه په وار سره اسمان ته ګورې،

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټيک لکه زه ښايي په ورېځو غوسه،
دا زه کيسه نه ليکم،
نه تخيل دی زما،
دا زه همدغه شېبه ليکم چې همدغسې ده.

***

تپوس

کابل وران، ميدان ويجاړ شو،
خو دې دوارو کې توپير شته،
عالمان به پرې پوهېږي،
ما خو داسې اورېدلي،
چې اکثره وران ودان شي،
خو ويجاړ چې خدايزده څه شی؟،
تش پوښتنه مې کوله.

***

منې

د "منې ګل" د لومړۍ مشاعرې په وياړ

څنګه مې زړه کېږي
په خپله چې ور وخېژم خپليو سره،
څادر د دوو څانګو په منځ کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

کېږدم کېنمه پرې،
او ښه تکیه ووهم،
په پېغلو ځانګو کې
را ځوړندو د سرو منو بنډار ته غوږ شم،
لږه شېبه په لاندې سين کې
د رڼو اوبو شرار ته غوږ شم،
د چا ښکالو مې د خیالو لړۍ
را و شلوي او لار ته غوږ شم،

لکه چې بیا یې د کلا په دېواله
له خپلو ځالو سره مار لیدلی،
پورې سنځلو کې د ګڼو کورنو مرغیو،
په زوره- زوره چغهار ته غوږ شم،
یو چتی راشي غواړې و څرې دې اړخ ته دلته،
نیمه مرغیو چې خوړلې په دا سره منه کې،
ببرته چې ماته یې پام ژر و تښتي،
زما منو ته تلو سه لا زیاته،
اول سورلاستی په غنمو پېرودلی چاکو،
د واسکټه له جېبه
په ناز را وکاږم
پرې رغوی تېر کړم،
بیا په منو ور خلاص شم،
چې په مزه- مزه او خوند- خوند یې کړم سپینه
لکه سپینه هګۍ،
بیا ترې تړانګې بېلوم د خټکې په شانې،

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترهغو خورم يې
چې د مور خبره: "و بزېږم"،
ياني چې ټنډ شم د ښاريو په شان،
بيا نو ور وغورځم پراخه سين ته،
ترهغو لامبم چې دا يو خروار منې مې هضم،
له لمبا سترې چې راوځم
رېگ کې خوب مې يوسي،
چې را ويښېږم غرمه تېره
ماسپښين هم پسې،
په درمندځای کې د تمام کلي وارِه ماشومان،
په خرمستيو لگيا،
زه هم په بيره ځان ور ورسوم.

***

خدای پاماني

ستورو ! نور ځئ
له دې محله دلته اور را اوري،
لمره په دې غم کلي
نور چې را ونه ځلېږې !،

سپوږمۍ په مخه دې ښه

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library